



Sygn. akt IV KS 23/18

## **WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 13 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Ryński

SSN Barbara Skoczowska

Protokolant Danuta Bratkrajc

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 13 grudnia 2018 r.

w sprawie **A. K.**

oskarżonego z art. 158 § 1 k.k.

skargi obrońcy oskarżonego

na wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 10 lipca 2018 r., sygn. akt VI Ka [...]

uchylający wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 27 marca 2018 r., sygn. akt VIII K [...]

**I. uchyła zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje  
Sądowi Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania  
w postępowaniu odwoławczym;**

**II. zarządza zwrot A. K. uiszczonej przez niego opłaty  
od skargi.**

### **UZASADNIENIE**

Sąd Okręgowy w K., wyrokiem z dnia 10 lipca 2018 r., sygn. akt VI Ka [...],  
uchylił wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 27 marca 2018 r., VIII K [...],

uniewinniający oskarżonego A. K. od popełnienia zarzucanych mu czynów i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania.

Skargę od tego wyroku złożył obrońca oskarżonego, **zarzucając**: cyt. „obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a to art. 437 § 2 k.p.k. poprzez bezpodstawne przyjęcie, iż dokonanie przez sąd *meriti* ustaleń faktycznych na podstawie oceny dowodów nie spełniających kryteriów z art. 7 k.p.k. rodzi konieczność przeprowadzenia postępowania dowodowego na nowo, podczas gdy konieczność ponownej oceny przeprowadzonych dowodów nie mieści się w kręgu podstaw wyroku kasatoryjnego”. Podnosząc ten zarzut, obrońca **wniósł o** uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania. Prokurator nie złożył odpowiedzi na skargę

#### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Skarga jest zasadna co spowodowało konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Z lektury pisemnych motywów zaskarżonego wyroku nie wynika, która z określonych w art. 437 § 2 k.p.k. podstaw uchylenia wyroku, zdaniem Sądu Okręgowego w K., miałyby zaistnieć w tej sprawie. Co prawda, zaskarżony apelacją wyrok Sadu Rejonowego w K. był wyrokiem uniewinniającym, a więc *prima vista*, taką podstawą mogłaby być reguła *ne peius* określona w art. 454 § 1 k.p.k. W okolicznościach procesowych tej sprawy tak jednak nie było. Nie tylko Sąd Okręgowy w K. nie wykazał, że po ewentualnym usunięciu stwierdzonych uchybień należałoby oskarżonego skazać, czemu stoi na przeszkodzie zakaz określony w art. 454 § 1 k.p.k. (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2018 r., I KZP 10/18), ale wskazał jednocześnie na zakres, w jakim postępowanie dowodowe musi zostać przez sąd pierwszej instancji przy ponownym rozpoznaniu sprawy uzupełnione. Oznacza to, że skoro należy przeprowadzić jeszcze jakieś dowody przed rozstrzygnięciem sprawy, to przesłanka związana z regułą *ne peius* w ogóle w tym stanie sprawy nie mogła być rozważana jako podstawa uchylenia wyroku.

W takim układzie pozostaje druga, z możliwych w okolicznościach tej sprawy, podstaw tj. potrzeba przeprowadzenia na nowo przewodu w całości. Uzasadnienie wyroku kasatoryjnego Sądu Okręgowego w K. nie pozwala na przyjęcie, że ta przesłanka uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania zaistniała w tej sprawie. Sąd ten w pisemnym uzasadnieniu na półtorej stronie merytorycznych rozważań, wskazał jedynie, że ocena dowodów dokonana przez sąd pierwszej instancji była wadliwa, a także przeprowadzona w sytuacji, gdy nie wyczerpano wszystkich możliwości dowodowych związanych z oceną zasadności przekonania o tym, że podczas przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego mogło dojść do zasugerowania tożsamości oskarżonego i pozostałych współsprawców. Odnośnie tej kwestii, jak wskazano w uzasadnieniu wyroku kasatoryjnego, nie przesłuchano w charakterze świadka M. K. - wykonującej jako funkcjonariusz Policji czynności przedstawienia zarzutu i przesłuchania w charakterze podejrzanego J. Z., a także K. J. i X. Y. - funkcjonariuszy Policji, którzy dokonywali zatrzymania J. Z..

Zakreślona przez Sąd Okręgowy w K. potrzeba uzupełnienia postępowania dowodowego żadną miarą nie daje podstaw do przyjęcia, iżby ziściła się ustawowa przesłanka przeprowadzania na nowo całego przewodu. Czynności dowodowe, które miałyby przeprowadzić Sąd Rejonowy w K., nie wskazują w żadnym wypadku na to, ażeby należało powtórzyć całe postępowanie przed sądem pierwszej instancji. Przesłuchania trzech świadków, i to niezależnie już od podstaw uchylenia wyroku określonych w art. 437 § 2 k.p.k., ale także z uwagi na ekonomikę procesową, należało dokonać przed sądem odwoławczym.

Powyższej oceny nie zmienia labilne stanowisko oskarżyciela publicznego w kwestii uzupełnienia materiału dowodowego, który w apelacji zawarł, stosownie zresztą do art. 427 § 3 k.p.k., wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań określonych osób, by następnie na rozprawie apelacyjnej oświadczyć, że jest to wniosek, choć zawarty w środku odwoławczym, lecz skierowany do sądu pierwszej instancji, który będzie ponownie rozpoznawał sprawę.

Na zakończenie należy podkreślić, że potrzeba dokonania ponownej oceny dowodów, odpowiadającej wymogom określonym w art. 7 k.p.k., nie mieści się w podstawach uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania

(zob. np. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 15 lutego 2018 r., II KS 3/18, z dnia 9 grudnia 2016 r., IV KS 5/16).

Sąd Najwyższy nie orzekł o kosztach zastępstwa procesowego, gdyż w tym przedmiocie rozstrzyga sąd w orzeczeniu kończącym postępowanie, rozliczając te koszty w zależności od wyniku procesu. Z uwagi na uwzględnienie skargi i uchylenie zaskarżonego wyroku, Sąd Najwyższy zwrócił oskarżonemu wniesioną opłatę (art. 527 § 4 w zw. z art. 539f k.p.k.).